

29 Δεκεμβρίου, 1994

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΥΡΙΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΚΑΙ ΑΛΛΗΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 591/88)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Θέσεις Συμβούλου ή Γενικού Προ-
ξένου Β' — Θέσεις ψηλά στην ιεραρχία — Η Ε.Δ.Υ. απέδωσε τη δέου-
σα βαρύτητα στα γνωστά κριτήρια και στοιχεία επιλογής — Τίποτα
επιλήψιμο στην απόφαση της Ε.Δ.Υ. — Ο αιτητής δεν απέδειξε έκδηλη
5 υπεροχή.

Ο αιτητής προσέβαλε την απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπη-
ρεσίας με την οποία προάχθηκαν στη θέση Συμβούλου ή Γενικού Προ-
ξένου Β' τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα αντί του ιδίου.

10 Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε
ότι:

15 Η Επιτροπή είχε ομολογουμένως να επιτελέσει ένα δύσκολο έργο,
να επιλέξει δηλαδή από δέκα προσοντούχους υποψήφιους τους εννιά
για τις ισάριθμες κενές θέσεις. Οι θέσεις είναι ψηλά στην ιεραρχία και
η Ε.Δ.Υ. απέδωσε την δέουσα βαρύτητα στα γνωστά κριτήρια και στοι-
χεία επιλογής. Οι αρχές που εφαρμόζονται, σύμφωνα με τη νομολογία
20 μας, αναπτύσσονται στην απόφαση της Ολομέλειας στην *Ιωάννου ν.*
Δημοκρατίας. Η Ε.Δ.Υ. έδρασε μέσα στο πλαίσιο του νόμου και της
διακριτικής της ευχαιρείας.

Ο αιτητής απέτυχε να αποδείξει έκδηλη υπεροχή.

25

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενη υπόθεση:

Ιωάννου ν. Δημοκρατίας.(1993) 3 ΑΑΔ. 390.

Προσφυγή.

5

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ'ων η αίτηση, με την οποία προάχθηκαν στη θέση Συμβούλου ή Γενικού Πρόξενου Β' τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα αντί ο αιτητής.

10

Π. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

Α. Παπασάββας, Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, για τους Καθ'ων η αίτηση.

15

Cur. adv. vult.

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Ο αιτητής προσβάλλει την απόφαση της Ε.Δ.Υ. που ελήφθη στις 24.6.88, με την οποία προάχθηκαν στη θέση Συμβούλου ή Γενικού Πρόξενου Β' τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα Ν.Γιαννάκης και Α.Σκαρπάρης.

20

Οι κενές θέσεις ήταν εννιά και οι προσοντούχοι υποψήφιοι δέκα. Ο αιτητής ήταν ο υποψήφιος που αποκλείστηκε. Η προσφυγή στρεφόταν αρχικά κατά της προαγωγής όλων των ενδιαφερομένων προσώπων, στο στάδιο όμως των διευκρινίσεων περιορίστηκε το αίτημα στην ακύρωση της επίδικης απόφασης αναφορικά με τους Ν.Γιαννάκη και Α.Σκαρπάρη.

25

Στη γραπτή αγόρευση του δικηγόρου του αιτητή εγείρονται τέσσερις λόγοι για την ακύρωση της υπό συζήτηση απόφασης.

30

(α) Προσβάλλεται η εγκυρότητα της τοποθέτησης του Γενικού Διευθυντή στο Υπουργείο Εξωτερικών, ο οποίος βέβαια έλαβε μέρος στην προβλεπόμενη από το νόμο διαδικασία που οδήγησε στις προαγωγές.

35

(β) Διατείνεται ο συνήγορος πως κατά τη σύγκριση του αιτητή με τον προαχθέντα Σκαρπάρη η Ε.Δ.Υ. στηρίχθηκε μόνο στις δύο πρόσφατες εμπιστευτικές εκθέσεις του τελευταίου, αγνοώντας την εικόνα του συνόλου της σταδιοδρομίας του.

40

(γ) Αμφισβητεί την ορθότητα της βαθμολογίας του ενδιαφερομένου Ν.Γιαννάκη γιατί ισχυρίζεται πως αυτός, λόγω ασθενεί-

ας, δεν μπορούσε να αποδίδει επαρκώς στα καθήκοντά του, και επομένως η αξιολόγησή του είναι μεμπτή.

5 Αναφορικά με το πρώτο ζήτημα, της εγκυρότητας δηλαδή της τοποθέτησης του Γενικού Διευθυντή στο Υπουργείο Εξωτερικών, η σχετική εισήγηση αποσύρθηκε, ως φυσικό επακόλουθο της απόφασης της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην *Ιωάννου κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1993) 3 Α.Α.Δ. 390, όπου κρίθηκε ως νόμιμη η τοποθέτηση του Γενικού Διευθυντή, στο Υπουργείο
10 Εξωτερικών.

(δ) Οι υπόλοιποι ισχυρισμοί που προβάλλει ο δικηγόρος του αιτητή είναι αβάσιμοι. Τούτο καταδεικνύεται από το περιεχόμενο των πρακτικών της σχετικής συνεδρίας της Ε.Δ.Υ., που
15 αφορούν στο ζήτημα των επίδικων προαγωγών. Ο τρόπος που λειτούργησε η Επιτροπή, οι απόψεις και κρίσεις της φαίνονται στις σελίδες 454-458. Συνοπτικά σημειώνω τα εξής: Ο Γενικός Διευθυντής, αξιολογώντας τους υποψήφιους, τους κατένευσε σε τρεις κατηγορίες, με τους καλύτερους να παίρνουν την πρώτη, και να ακολουθούν οι υπόλοιποι στη δεύτερη και τρίτη κατηγορία. Την τελευταία, όπου κατέταξε πέντε
20 από τους υποψήφιους, υποδιαίρεσε, πάλιν αξιολογικά, σε δυο υποκατηγορίες. Στη δεύτερη υποκατηγορία περιέλαβε τον αιτητή και τα δυο ενδιαφερόμενα πρόσωπα, που, σύμφωνα με την κρίση του, ήταν σχεδόν στο ίδιο επίπεδο. Πρόσθεσε δε πως ο αιτητής και Γιαννάκης παρουσίασαν αισθητή βελτίωση και ότι ο Σκαρπάρης ήταν σταθερός τα τέσσερα τελευταία χρόνια. Τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα υπερέχουν στην
25 αρχαιότητα του αιτητή, ιδιαίτερα ο Π.Γιαννάκης για 3 περίπου έτη.

Η Ε.Δ.Υ. ασχολήθηκε ειδικά με τη σύγκριση του αιτητή και των δυο ενδιαφερομένων προσώπων, παρατηρώντας μάλιστα πως τα 5 τελευταία χρόνια η βαθμολογία του Γιαννάκη ήταν ελαφρά χαμηλότερη του αιτητή. Διαβάζουμε τα πιο κάτω στο σχετικό πρακτικό.

“Όσον αφορά το Γιαννάκη η Επιτροπή, προτού επιλέξει, έκα-
40 με ιδιαίτερη σύγκριση μεταξύ αυτού και του Γεώργιου Βυρίδη και σημείωσε ότι, αν και στο σύνολο των Εμπιστευτικών Εκθέσεων ο Βυρίδης είναι ελαφρά καλύτερος, ωστόσο στις δύο τελευταίες Εκθέσεις ο Γιαννάκης ήταν ‘Εξαιρετός’, 1986 (8-4-0) και 1987 (10-2-0), ενώ ο Βυρίδης ήταν ‘Λίαν Καλός’ το 1986 (4-8-0) και ‘Εξαιρετός’ το 1987 (10-2-0). Η Επιτροπή σημείωσε επίσης ότι ο Γιαννάκης διαθέτει αρχαιότητα τριών περίπου ετών

έναντι του Βυρίδη στη σημερινή τους θέση και ότι ο Γενικός Διευθυντής τοποθέτησε τους δύο αυτούς υπαλλήλους (μαζί και με το Σκαρπάρη) στο ίδιο περίπου επίπεδο”.

Η Επιτροπή είχε ομολογουμένως να επιτελέσει ένα δύσκολο έργο, να επιλέξει δηλαδή από δέκα προσοντούχους υποψήφιους τους εννιά για τις ισάριθμες κενές θέσεις. Οι θέσεις είναι ψηλά στην ιεραρχία και η Ε.Δ.Υ. απέδωσε την δέουσα βαρύτητα στα γνωστά κριτήρια και στοιχεία επιλογής. Οι αρχές που εφαρμόζονται, σύμφωνα με τη νομολογία μας, αναπτύσσονται στην απόφαση της Ολομέλειας στις προσφυγές που αναφέρω πιο πάνω. Η Ε.Δ.Υ. έδρασε μέσα στο πλαίσιο του νόμου και της διακριτικής της ευχαιρίας. Δεν βρίσκω σημείο στο οποίο να έσφαλε.

Ο αιτητής απέτυχε να αποδείξει έκδηλη υπεροχή και γι' αυτό η προσφυγή του απορρίπτεται. Υπό τις περιστάσεις όμως δεν γίνεται οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.